

بمهرمان عزیز

بها نظر که اطلاع دارید ، سالها پیش در خدمت فرستی نمودیم
پدرانتان بوره ام ، و ما آنجا که برام مقدور بوده آنچه را که میدانستیم
و یادرتوان درشته ام ، به مردم شهرم و به دانش آموزانم آموختم
و اگر در کارهایم نقصی بوره است بوزش میخوام .

الکون که سالها از آن روزها گذشته و من روزگار پلانی زندگانی
سنگینم ، تنها بنظر آنکه از فرزندان شهرم دارم این است که همواره
در راه فراگیری دانش بگویند و منطق و عقل را در قبول هر مطلبی همراه
خود قرار دهند . بدانند که عمران و آبادی این شهر منوط به همان امر است
دین ، زیرا ما موقعی که جامعه از غرق در خرافات است بیگانه
به سرنوشت سعادت و پیشرفت نخواهد رسید

الکون با بگی خدا حافظی محوزه و امید داریم که پیام این پدر سرشار
بر اجتناب باشد .

دایه ۱۳۸۴

بیت